

вѣрно заступао и браніо, и нѣму има народъ *бугарскій* благодарити за многа добра, коя данастъ ужива, па зато, и пуно се нада, да ће се онѣ и за ову стваръ кодъ правдолюбивогъ везира ч. Решидѣ паше заузети и насилно турченѣ Христіана у напредакъ предупредити“.

Србске новине, год. XVIII, бр. 15, стр. 56 отъ 8 февр. 1851.

1852.

Миличевичъ, който на стр. 178 отъ книгата си „*Краљевина Србија. Т. Нови крајеви*“ прѣдава нѣколко надписи отъ черквитѣ, написани на славянски, въ които не се поменава изрично бѣлгарскія характеръ на пиротското население, изпушта да прѣдаде слѣдния, издѣланъ на плоча и поставенъ надъ вратитѣ на „*Тиобарското училище*“:

Бо слава Пресвѣтѣмъ сіе славно Болгарс ніемъ Высокопресвѣ	Двуглавъ орелъ	Тронцы созиждася кое училище, иждиве ценнѣишаго
---	-------------------	---

г. М: Нектаріа' ѿ родолюбивѣхъ градоначальникѣхъ Г. Х. Виденъ Іван коджакаша Кира Мла: Хрѣста Іван: Георгіа Кв: Паша не: Иліа 'Иг: Стефанъ Вел: Георгіа Па: Манча Кр: Манна То: и настояніемъ общинѣхъ православныхъ хрѣстіан Х: Коста. ✠ ашнв.

1852 ✠ Іуліа ✠ 15 ✠ ¹⁾.

1853.

III. La Bulgarie.

Avec Ternova pour chef-lieu (ancienne capitale du royaume bulgare), et les villes de Sophie, Vidin, *Nissa*, Roustchouk.

Population 4,000,000.

Slaves du sud ou le peuple Serbe avec les Croates et les Bulgares, par **Jankovitch** et **Grouitch**. Paris, 1853, стр. 129.

¹⁾ С. Христовъ, стр. 304.